

Буча Моца
412328 9001

УКРАЇНА

МАКІЇВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
СМІЛЯНСЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ

27 січня 2015 року

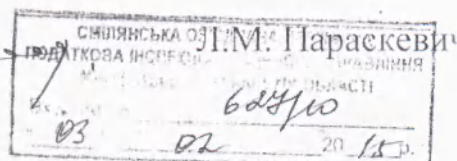
№ 36-5/ VI

Про внесення змін до рішення сільської ради
від 15.07.2014 року №31-1/VI «Про місцеві
податки і збори».

Відповідно до пункту 24 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», керуючись пунктом 10.3 статті 10, пунктом 12.4.1 статті 12 та пунктом 265.5.1 статті 265, пунктом 267.3.1, 267.3.2. статті 267 Податкового кодексу України, статтею 215.3.10 ПКУ, підпунктом 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 ПКУ, статтею 12.3 ПКУ, статтею 7 ПКУ та відповідно до пункту 4 розділу II Прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» №71- VIII від 28.12.2014, розглянувши лист Смілянської об'єднаної державної податкової інспекції головного управління міндоходів у Черкаській області №23-04-17-0217/151 від 14.01.2015, сільська рада в и р і ш и л а:

1. Вважати таким, що втратив чинність підпункт 1.1. пункту 1 рішення сільської ради №31-1/ VI від 15.07.2014 «Про місцеві податки і збори».
2. Встановити з 1 січня 2015 року такі місцеві податки і збори:
 - 2.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.
 - 2.2. Транспортний податок.
 - 2.3. Акцизний податок.
3. Затвердити Положення про місцеві податки і збори (Додаток 1,2, 3).
4. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань планування бюджету та фінансів.

Сільський голова

Додаток 1
До рішення сільської ради
№ 36-5/VI від 27.01.2015
«Про внесення змін до
рішення сільської ради від
15.07.2014 року №31-1/VI
«Про місцеві податки і збори».

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок обчислення та сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у населених пунктах Макіївської сільської ради

1. Загальні положення

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлюється згідно з Податковим Кодексом України.

Наведені у цьому Положенні терміни вживаються в такому значенні:

1.1. Об'єкти житлової нерухомості – будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

1.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок – будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверхності;

б) житловий будинок садибного типу – житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

в) прибудова до житлового будинку – частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

г) квартира – ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж – одно-, півтора поверховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – ізольоване помешкання у квартирі, в якій мешкає двоє чи більше квартиронаймачів;

1.1.2. Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

1.1.3. Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою поза місячного відпочинку.

1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торгівельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони для ярмарків. Станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі і громадського харчування, підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі – гаражі (наземні і підземні) та криті автомобільні податки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції, ГРП, шкафні установки тощо;

є) інші будівлі.

2. Платники податку.

2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частину;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлене судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частину.

3. Об'єкт оподаткування.

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної власності, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковим (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти житлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування.

4.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

4.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб. Обчислюються контролюючим органом на підставі даних державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

4.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюються такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку.

5.1. База оподаткування об'єкта/ об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 120 кв. м;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 250 кв. м;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасно перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток) – на 250 кв. м;

5.2. На об'єкт/об'єкти нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, а саме господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні податок не нараховується.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

6. Ставка податку.

а) ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються у розмірі **0 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. м бази оподаткування.

б) ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у в. фізичних та юридичних осіб, визначені пунктом 1.2. цього Положення, 1 в мінімальній заробітній платі, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) за 1 кв. м для об'єктів нежитлової нерухомості.

7. Податковий період.

7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку.

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюються контролюючим органом за місцем податкової адреси (місце реєстрації) власника такої нерухомості.

8.2. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем знаходження об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формулою, встановленою у порядку передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8.3. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починається з місяця, в якому виникло право власності.

9. Строки сплати податку.

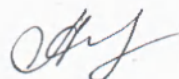
9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта оподаткування і зараховується до бюджету сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9.2. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення – рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

Л.В. Стеблина